

ילדי העדה

גליון 188
פרק 18
"חשון תשפ"ד"

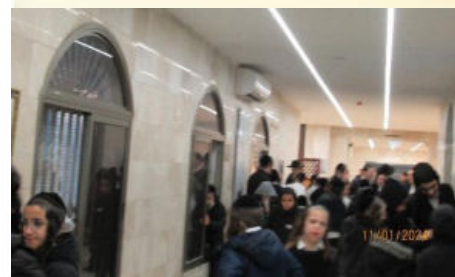
הכל משתנה!

מודברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

קבר הבבא סאלי - תשפ"ד

רזאים ניסים

סיפורי ניסים וישועות מכלי ראשון

ביארצייט רבינו הקדוש תוך כדי הריקודים, בין אלפי אנשים, נפל לי מהכיס פלאפון וארנק. זמן רב מאוד התכופפתי וחיפשתי את האבידה, אך ללא תוצאות.

כאשר כמעט הגעתי לייאוש, אמר לי אחד הרוקדים תבטיח 50 ₪ לילדי הצדיק ותראה שמיד תמצא את האבידה.

הבטחתי 50 ש"ח, לא עבר דקה ובחסידי ה' מצאתי את הפלאפון והארנק מול העיניים.

"כח מעשיו הגיד לעמו לתת להם נחלת גוים" - 'הגיד לעמו' שהוא בחינת כל התורה מבראשית עד מתן תורה, מה זה הגיד לעמו? כל הפרשיות - מבראשית ועד מתן תורה מספרות לנו רק על הנסים שהיו לאבות הקדושים ועל הפלאות שהיה להם מזמן בריאת העולם ועד מתן תורה.

כי עקר התורה אומר ר' נתן, עקר התורה למעשה זה ספרי התורה ולכן 'פה שיחתן של עבדי אבות מתורתן של בני' - שאת הספור של אליעזר עבד אברהם, התורה חוזרת עליו פעמים וגופי תורה כתובים ברמיזה.

תפלין זה ברמיזה: "והיה לאות על ירך ולטוטפות בין

עיןך" לא יודעים מה הפרוש, מה הפשט, רק התורה שבעל פה מגלה לנו. שבת: כתוב "לא תבערו אש בכל מושבותיכם", וגמרנו "לא יצא איש ממקומו שבו איש תחתיו" וזהו אל יצא איש ממקומו כל הל"ט מלאכות. זה רק אלה הדברים מקישים למשכן. גופי תורה של שבת ותפלין ושאר המצוות החשובות והחמורות מאוד מאוד כתוב רק ברמיזה.

והשיחה של אליעזר עבד אברהם שמספר הלכתי ובאתי ונשכתי וקמתי, התורה חוזרת על זה פעמים. למה? כי הספורים האלה של האבות הקדושים, הספורים האלה הם התורה האמתית! והם הם המצוות האמתיות!

כי אדם כל תנועה שלו הוא עושה מצוה, כל תנועה שלו זה רזין דרזין, אדם צריך להאמין שכל תנועה זה רזין דרזין, זה הלכות. הוא מתבודד על זה, כל תנועה שלו מכון לשם שמים, כל תנועה זה הכל רזין דרזין, לכן פה שיחתן של עבדי אבות מתורתן של בני, בהליכה, בכל תנועה, כי הכל זה הלכות שלמות ולכן הם זכו לכאולה פלאות, לכאולה נסים.

דבר המשיגיה

ילדים צדיקים ומתוקים

שלום וברכה!

"לך לך", זוהי יסוד גדול מאד בעבודת ה', לדעת להתנתק מהגשמיות וללכת לעלות ולהתעלות.

כמו שאמר רבנו זכרוננו לברכה בזה הלשון: את זה תקבלו ממני שלא תניחו עצמכם להטעות בזה העולם, כי העולם הזה מטעה אותנו לגמרי, כי אין גם אחד שיהיה סופו טוב מזה העולם וכו', וגם לאמות העולם צריכים להודיע זאת וכו'.

העולם הזה מטעה אותנו כל הזמן כאילו הוא שונה משהו, אבל באמת העולם הזה ותאוותיו מתעתעים בנו ואנו מרוב שהתרגלנו, נדמה לנו שאנחנו לא יכולים בלעדיו.

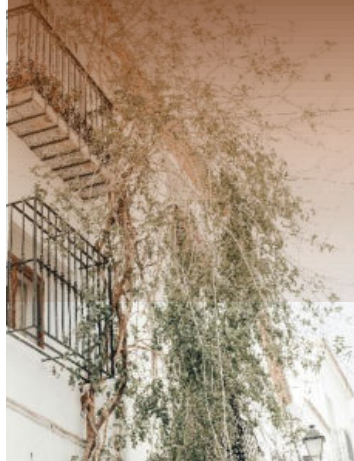
אבל העבודה שלנו הוא "לך לך" - להתחיל בהדרגה לשנות את ההרגלים ולהתנתק בכל פעם קצת ועוד קצת ועוד קצת.

וכך כשנלך בהדרגה ובעקביות נגיע. ונזכה אחר כך לכל הברכות הכתובות בפרשה; "ואעשך לגוי גדול" ... "ואברכה מברכך" ...

בברכת א גוט שבת, המשגיח נפתלי ביק.

מבגדד לצרפת

סיפור בהמשכים | פרק 33

לאחר קבלת הפנים המפוארת שנערכה בארמון הכליף ואשר לוותה בהשאת לפידים ובתזמורות - יצא ר' יצחק עם היהודים אל הרובע היהודי. כאן הוכנה לו קבלת פנים אגדית: על בימה גבוהה הונחו כסאות מוזהבים שעל אחד מהם ישב הריש גלותא שהשאיר לידו מקום פנוי עבור ר' יצחק. לימינם ישב הגאון דבי דוד, ראש ישיבת פומבדיתא, ולמטה פצחה מקהלת תינוקות של בית רבן בשירה זכה. כל יהודי האזור השתתפו באירוע זה והכל הרימו עין מעריצה כלפי ר' יצחק החכם והשתדלן.

בהברה ספרדית קידם הריש גלותא את פני האורח ואמר מלות ברכה ואחר כך עבר לדבר ערבית. אף ר' יצחק פתח בדברי תשובתו בלשון הקודש ואחר כך דיבר ערבית, כדי שיוכן לכולם, והביא את ברכתם של יהודי אירופה לאחיהם בבבל. גם הגאון של פומבדיתא נשא דברים ושיבח את ר' יצחק כגדול בתורה.

הריש גלותא העמיד לרשותו של ר' יצחק מרכבה ושני סוסים כדי שר' יצחק יהיה נייד ויוכל לבקר בקהילות היהודים.

בשעת לילה מאוחרת הגיע ר' יצחק לפומבדיתא שם לווה, למרות השעה המאוחרת, על ידי הגאונים, והרחובות המוארים חגיגת אמרו לו במלים ברורות:

"ברוך הבא!"

על אף עייפותו הרבה השכים ר' יצחק קום. חדרו היה בקומה העליונה, ובקברתו הוליכו מדרגות אל גג הבנין השטוח. הוא יצא אל הגג המוקף מעקה, כדין, ומראה נפלא השתרע לנגד עיניו: שמי תכלת עמוקים שירח חיוור עדיין נשקף בהם כשגווני האדום והארגמן של השמש העולה לוהטים במזרח. רוח קרירה ליטפה את פניו שנשמו עמוקות את אויר הבוקר, וכיוון את עצמו לצד ירושלים כשברכות השחר מתנגנות בפיו. הוא חש כאילו היתה זו התפילה הראשונה בחייו. רבה היתה הפתעתו כששמע "אמן" אחר תפילתו.

מניין בא הקול? – תהה, הן בודד היה על הגג. הוא התבונן סביבו ונתקל במבט חביב המציץ בו מן הגג השכן. לאחר החלפת ברכות הציג את עצמו השכן, זקן נשוא פנים, כשמעון קירו, צאצא לאחד האמוראים שמשפחתו יושבת מזה דורות בפומבדיתא.

ר' שמעון סיפר לר' יצחק על היהדות המפוארת של בבל ועל ישיבותיה הגדולות, ונאנח.

"לאנחה מה זו עושה?" תמה ר' יצחק.

"יש לנו גם בעיות", השיב ר' שמעון. **"אנו סובלים ממחלוקת חמורה ביותר בין שניים - ענן ושאל. ענן טיפח שאיפות של**

השתלטות ומשנכשל פרש והקים כת הנקראת 'קראית', בת הדומה לצדוקים שבזמן בית שני שלא הכירו במשנה ובגמרא".

"מה נורא!" הזדעזע ר' יצחק. "מה עושה ענן זה?"

"הוא ותלמידיו לוחמים נגד היהדות בכתב ובעל פה ואינם בוחלים בשום אמצעי שיעזור להם בהסתה. אני עצמי", הוסיף ר' שמעון, **"חיברתי ספר שתוקף את הקראים ואשר נקרא 'הלכות גדולות'".**

"האתה הוא מחבר ספר זה?" קרא ר' יצחק בהתפעלות, "הרי ספר זה כבר מפורסם בעולם היהודי!"

"אין זה הספר היחיד שנכתב בנושא זה" אמר ר' שמעון בענווה. "הגאון ר' אחאי חיבר אף הוא ספר שנקרא 'שאלות', ואף הגאון העיור, רבי יהודה, כתב ספר ששמו 'הלכות פסוקות'. כל הספרים הללו נאבקים במבוכה ובטשטוש המושגים שזרעו הקראים".

"ה' ירחם על עמו", נאנח ר' יצחק.

השניים נפרדו לשלום והלכו לתפילת שחרית כשהנצה החמה. אחר כך יצא ר' יצחק במרכבתו של הריש גלותא חזרה לבגדד. ר' יצחק לקח עמו טופס מן הספר "הלכות פסוקות" לעיין בו בזמן הנסיעה.

בבגדד כבר המתינו חברי המשלחת בארמון, בטרקלין מפואר. הם בילו את הזמן

בהשתעשעם במזרקות המרהיבות ובטעם ממיני המתיקה שהוגשו על שולחנות שנהב. הדמיון המזרחי ניכר בכל, אף ביין הרימונים שנמזג לכוסות בדולח דקות והתנוצץ בצבעו הארגמני. הנוכחים המתינו לר' יצחק שיעזור להם להידבר ביניהם.

למרות שהגרפים ייגמונד ולנדפריד היו, רשמית, ראשי המשלחת ניהל למעשה ר' יצחק את העניינים והמשלחת נזקקה לו בכל צעד מצעדיה.

שני הצדדים שקעו לתוך דיונים ממושכים וויכוחים מייגעים, ולבסוף התקרבו למצע משותף. אך ר' יצחק יעץ לאנשים שלא יחתמו על אף סיכום, לפני שיביאו את הדברים לאישורו של הקיסר.

"זה יקח זמן רב", אמר אחד החברים.

"נכון, אבל הדבר כדאי, לדעתי", אמר ר' יצחק.

"בהחלט אף לדעתנו", צחקו חברי המשלחת שנהנו מאירוח רחב ומלא מותרות במקום.

כך עשו חברי המשלחת את ימי ההמתנה בבילויים, ואילו ר' יצחק ישב בפומבדיתא ולמד לפי מסורת האמוראים

והסבוראים. עם ר' שמעון קירו למד בחברותא את הספר **"הלכות גדולות"**.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

אם יש בביתו צבי או חתול ושאָר בעלי חיים ששייך בהם צידה, אסור מן התורה לסגור את ביתו, אפילו אם אינו מכון לסגור את הדלת לשם צידה, אלא לשם שמירת ביתו בלבד או משום צער צנה, וכל שכן אם מכון בשביל שניהם.

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

הבד - ז'

ל"ט מלאכות שבת

צפור שנקנס לבית דרך חלון או חור הפתוח, אסור לסגור את החלון או לסתם את החור, אפילו אם הבית גדול שאין נצוד שם.

בזמן הקר שיש צער צנה או צער אחר, מתיר לסגור את החלון אם אין פגנתו רק להציל מן הקר. פיון שהבית גדול ואין נצוד שם, אבל למקום שנצוד שם, אסור אף שאין פגנתו רק להציל מן הקר.

תהילים

אם נקנס חתול לבית, האם מתר לסגר את הדלת? (לי"ט מלאכות שבת)

צפור שנקנס דרך חור, האם מתר לסתום את החור? (לי"ט מלאכות שבת)

מה הפרוש "חשב מ"ה" (אותיות מחשבה)? (לקוטי עצות)

קומיקס ברסלב

נא לה יעמדו על הכרמך

על אשר נדב לייבם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

רפואה שלימה

הר' משה בן ימימה.
הר' שלום בן ימימה.
יוסף בן אילה.
אילה בת בתיה
בניה.
אדח יעקב בן ברכה.
מירב דולסה בת
מינס וויקטוריה.
מוליך רפואה בת
שושנה.
שחנה בת סבא.
יוסף בן מולק.
ענת בת ליליאן.
שירי בת ציפורה.
ינון בן ענת.
עמית עמרם בן
ליליאן.
מיכל בת הילה.
הילה בת אסתר.
אייל בן גנית.
רחל חנה בת ענת.
מלכה בת פייגא.
אסתר בת פייגא.
אביבה בת לאה.
תקוה בת חיה.
שולה בת תמר.
חיה בת מרים.

הצלחה

נחמן, נתן, פייגא,
דוד, נפתלי הערץ,
משה בני מרים.
לאה בת סעדה.
אליהו בן חנמן, ציפורה,
יהודה בני אדל.
אליהו אורן בן דוד
ומשפחתו.
דוד עזר בן אסתר
ומשפחתו.
עייב בת סוזן
ומשפחתו.
יצחק בן מבורך
ומשפחתו.
יעקב אבוחצירא
נפתלי בן רבקה
נחמה.
איילת אסתר בת
ליליאן לאה.
מרים, רחל, שירה,
לאה חיה, נחמן,
אליעזר דוד בן בני
איילת אסתר.
רחל בת שלומית.
יעקב מאיר בן שרה.
בן ציון, שמעון,
אברהם, יהונתן,
יהודה, שרה בני
רחל.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא
שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של
בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות
ברותיות

הזמנים לפי שעון חורף

חברת תקוני הכללי בשבת

14:00 - 15:10

חברת אבות וזנים בשבת

15:10 - 16:10

החברות הקבועות בימות החול

חברת תקוני הכללי והלכה

17:25 - 19:00

חברת תהלים למען עם ישראל

19:00 - 19:30

כלם מזמנים לבוא כאן אישי,
מנצח לדאיתכם
המשגיח

ליקוטי עצות

מחשבות

יז. גדל יקרת המחשבה אין לשער, כי המחשבה יקרה מאד, הינו
מחשבות טובות בתורה ועבודה. ונעשה ממנה דברים שלמים
מש שיש להם קיום כל הימים, שיתקיימו לעולמים ולעולמי
עד. וחקמה יקרה יותר ונעץ בפנים. ומזה תוכל להבין ממילא
ההפך חס ושלום, גדל הפגם של מחשבות רעות, רחמנא לצלן.

יח. קשתיה בבחינת "מה" ותמשיך לך אלקות, שתקשר תמיד
במחשבתך אלקותו ותברך, על ידי זה יתבטלו כל המלחמות וכל
הרצונות נגד רצונך. וזה פרוש מחשבה, חשב "מה" שתמשיך
"מה" [הינו שם הויה (במלוי אלפין) בגימטריא מ"ה] בתוך
מחשבתך, שתקשר אלקותו במחשבתך תמיד.

יט. צריכי לשמור את עצמו מאד מהרהור, כי הרהור מזיק ופוגם
מאד מאד מה שאי אפשר לציר בדעת האדם כלל עצם פגם
ההרהור, השם יתברך יצילנו.

כ. צריך לשמור את המחשבה מאד, כי ממחשבה יכול להיות
נעשה דבר חיות ממש.

סתירה ברמב"ם, אני חייב
פשט! ידעתי שאתה ער כעת
ומכין את השיעור, מסתמא
יהיה לך איזה פשט בשבילי!"

"בשביל זה הגיע גדול הדור,
בשעה כה מאוחרת תוך
הסתכנות עצמית", הספידו הרב
חברוני, "כזו אהבת תורה
עצומה היתה לו!"

והוא ממשיך בסיפורו: "כמובן,
מיהרתי להכניסו

לביתי, והוא
הציג בפני את
הסתירה. אכן
הסתירה היתה
קשה מאוד!
עיינתי ברמב"ם
במשך כעשר
דקות, ולבסוף
עלה לי רעיון
לתירוץ. אמרתי
לו את החילוק,
ורבי איסר
זלמן היה
מאושר. הוא
נישק אותי
ברוב
התרגשות,
באומר:

"אה! עכשיו סדרת לי את
העניין!" הוא נשאר ללמוד
בביתי עד תום העוצר בשעה שש
בבוקר, נפרד לשלום והלך."

אהבת תורה

עובדות והלכות על המצווה החשובה

גאון המידות היה רבי איסר זלמן מלצר, תלמידו של רבי חיים
בריסקער, סגן ראשי הישיבות. בשנת תשי"ד פחות מחודש אחרי
החזון איש, נפטר ר' איסר זלמן בשם טוב ובשיבה טובה. הספדים
רבים נערכו אחריו בכל עולם הישיבות.

גם בישיבת חברון נערך מספד גדול לזכרו של גאון הדור רבי איסר
זלמן מלצר זצ"ל, שהיה גיסו של ראש
הישיבה רבי משה מרדכי אפשטיין זצ"ל,
אחד מן המספידים היה רבי משה חברוני,
שהיה חתנו של רבי משה מרדכי ואחיין של
הנפטר, והוא סיפר סיפור שארע עמו:

היה זה בשנת תש"ח, כשש שנים לפני
הפטירה, עוד לפני קום המדינה. בירושלים
נערך אז עוצר. משש בערב עד שש בבוקר
אסור היה לצאת מן הבית. מי שיצא - הסתכן
בהריגה או במעצר בחשד לריגול...

רבי משה חברוני היה אז אברך צעיר. לילה
אחד ישב בביתו בשעה מאוחרת מאוד והכין
את השיעור למחר. לפתע נשמעו דפיקות
בדלת. הרב זינק בבהלה לדלת ושאל בחשש:
"מי שם?"

קול חלש נשמע מעבר לדלת, קולו של רבי
איסר זלמן: "דער פעטער, הדוד, הדוד..."

בזריזות פתח רבי משה את הדלת, כשתסריטי אימה מתרוצצים
במוחו, מי יודע מהו הדבר הנורא שגרם לדודו הזקן להטריח עצמו
בשעת לילה כה מאוחרת, תוך סכנת נפשות עצומה ממש.

אך בפתח עמד רבי איסר זלמן כשחיוך גדול שפוך על פניו, והוא
מרגיע: "אל דאגה, הכל בסדר, אבל יש לי איזה רמב"ם קשה,

אנשי הצדיק

שבת הר"ן כ"ב

וגדל עצם הפלגת מדת טובו
היה מפרסם לכל מפיריו. כי
היה רק פלו טוב בלי שום צד
קפיצא וכעס כלל, רק פלו טוב.

וזה זכה בארץ ישראל כפ"ל. וכבר מבאר
בספריו הקדושים תורה על זה, שדיקא
בארץ ישראל זוכין לבחינה זו, שהיא בחינת
ארץ אפים, הפך פגם וחרון אף.

ושבשביל זה נתאנה משה רבנו לארץ
ישראל וכיו כמו שכתוב: "וימחר משה ויקד
ארצה" (שמות ל"ד) ודרשו רז"ל: "מה ראה -
ארץ אפים ראה" וכיו (סנהדרין קיא). עליו שם
(לקוטי מוהר"ן סימן קנ"ה).

להשקיע בבית

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

אשראי
טלפוני

חינו עכשיו:
02.532.532.4
שלוחה 2

לידי
המשגיח

הרב נפתלי ביק הי"ד
052.715.6621

בנדרים
פלום

כתבו בחיפוש:
ילדי הצדיק

בהוראת
קבע

קוד מוסד
27397
על שם
"ילדי הצדיק"

בהעברה
בנקאית

בנק מרכנתיל 17
סניף 621
חשבון 099930
על שם "ילדי הצדיק"

וכמה שאנשים
יתרמי ויתר
אשראי
טלפוני
חינו עכשיו:
02.532.532.4
שלוחה 2

חורין
הרב
שליט"א
בברכה
היסטורית: